

VALERKAMPEN

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE OG SA SAMLES VI PÅ VALER

SEMINAR?
SIDENE
6, 9 og 10

NR. 4 ONSDAG (IDRETTS DAG)

MANSSJÅVINSTER OG BALLONGER

SIDE 4 og 5

OFFENTLIG SEKTOR - EN

UTFORDRING FOR AKP

SIDE 2 og 3

I DAG

Program:

07.30 - 09.15 Frokost
10.00 Idrett. Idrettsplassen
13.30 - 16.00 Middag to bordsetninger
16.00 KULTURSEMINAR Kapellet

AKP og parlamentarisk arbeid (J.A. O.) Peisestua.

Spliden i DNA etter tariffoppgjøret. Matsalen.

19.00 - 20.30 Kveldsmat
21.00 - 23.00 Hovedinnledning om avisa Klassekampen.
Sigurd Al og B. B.
Kro og kultur til slutt

OBS. EXTRA- SEMINAR 19.30: Helse og sosial-seminar utafor
Kantina.

FAGLIG ARBEIDET VÅRT I OFFENTLIG SEKTOR.

NÅ TRENGS SÆREGEN POLITIKK!

AV BRITT M. I, KVINNEBRIGADEN

På leiren stilles spørsmålet om hvordan få en enhetlig arbeiderklasse, adskilt fra borgerskapet. Herunder diskuteres den kvinnelige arbeiderklassens rolle og kvinnekravene betydning.

Kvinnebevegelsen har tilført fagbevegelsen nye krav. Spørsmålet blir: Er AKP's faglige politikk utviklet slik at den nå kan ta opp i seg den utfordringa som enheten mellom kvinnebevegelsen og kvinner i fagbevegelsen representerer? Mange av kvinnerbeidsplassene finnes i offentlig sektor. Kvinnene i offentlig sektor har vist muskler denne våren. Jeg har mange års erfaring fra fagforeningsarbeid i offentlig sektor. Den politikken som kvinner på utsida av fagbevegelsen har utvikla de siste åra, har gitt meg mye nye kunnskap. Denne kunnskapen tror jeg ikke kunne ha blitt utviklet innafor fagbevegelsen.

Jeg har også lært mye av diskusjoner om AKP's faglige politikk. MEN: jeg mener denne politikken er utviklet fra erfaringene fra mannsarbeidsplassene i industrien, for deretter å bli "oversatt" til forholdene i offentlig sektor. For å kunne sloss fram en enhetlig arbeiderklasse, adskilt fra borgerskapet, må vi kjenne hverandres særegenheter. Jeg skal beskrive 6 forhold hvor jeg mener offentlig sektor skiller seg fra privat sektor. Konsekvenser og konklusjoner får andre være med på trekke.

1. KAMPEN FOR ARBEIDSPLASSENE

For kvinner representerer offentlig sektor både våre egne arbeidsplasser og et offentlig omsorgstilbud vi er avhengige av for å kunne være i lønna arbeid.

Altså: det er viktig for meg at barnehagen finnes, sånn at jeg kan gå på jobb på sjukeheimen. Mens det er viktig for nabokona at sjukeheimen finnes, sånn at hun kan gå på jobb i barnehagen.

Legges "Vervén" ned, så kan en mann finne seg en annen arbeidsplass. Legges barnehagen ned, mister kvinner en av forutsetningene for å ta jobb, eller fortsette i en vi har. Dette er grunnlaget for at kvinner trekker flere saker inn i det tradisjonelt snevre fagggglike arbeidet.

2. LØNNA

Kvinner i offentlig sektor beregner ikke lønnsøkning ut fra bedriftens/bransjens lønnsevne. Vi krever ei lønn til å leve av! (Dette kravet har sprengstoff i seg langt ut over det jeg skal ta opp).

I privat sektor blir krav om lønnsøkning framstilt som en trussel mot arbeidsplassene.

I offentlig sektor er forholdet det motsatte: Den lave lønna er en trussel mot arbeidsplassene (sjukehus må stenge på grunn av mangel på fagfolk, f.eks), og dermed en trussel mot det tilbudet unger, eldre og sjuke kan få av det offentlig. Dette forholdet politiserer lønnskampen, og stiller egentlig spørsmålet om statens klassekarakter på dagsorden (jfr. varierende begrunnelser for ikke å bevilge penger til offentlig sektor, spesielt rundt oljepengene).

3. ARBEIDSTIDSFORKORTLESEN

Her har kvinnene utforma og kjempa fram et helt riktig krav. I privat sektor gjalt det "bare" å stå på kravet. I offentlig sektor kunne vi ikke ta arbeidstidsforkortelsen, for det er ikke utdanna nok folk til helsesektoren. I stedet fikk vi ei overgangsordning som skyver arbeidstidsforkortelsen helt ut i det blå. Altså: de som trengte det mest, så ikke muligheten til å takke ja. Og dette gjalt bare en 1/2 time pr dag. Tenk når vi skal ta ut de neste 1 1/2 innen 1992!

4. KAMPFORMER

Streiken i kommunesektoren omfatta like mange personer som lock-uten. Hvem merka det? I Tromsø var mange personer tatt ut i streik. Der skjedde det politiske endringer. Jfr. "streik som skole i krig". Når kvinnen i offentlig sektor må ut i konflikt, må vi ta sterke hensyn til 3. person. På den ene sida synliggjør dette viktige arbeidsoppgaver, men på den andre sida svinebinder det en stor del av arbeiderklassen. Sosialdemokratene ser ikke på streik i offentlig sektor som et kampmiddel for å tvinge fram seire, men mer som en demonstrasjon mobilisering av misnøye. Disse to forholdene koblet sammen, innskrenker våre kampmuligheter og dermed våre muligheter til å vinne seire og erfaringer.

5. FAGFORENINGSSTRUKTUREN

Arbeidstakere på samme arbeidsplass er organisert i mange forskjellige forbund. Dette skaper splittelse, delvis pga motsetningsforholdet LO og "de gule", men også pga reelle interessekonflikter, f.eks mellom faglærte og ufaglærte. Samtidig organiserer hvert forbund folk fra bunn til topp, f.eks. Kommuneforbundet med alt fra praktikanter til rådmenn. Dette betydde bl.a. at i årets streik for "en bedre sosial profil" så streiket flertallet av NKF's medlemmer mot sine høytlønte "fagforeningskamerater". Altså: samtidig som arbeidsfolk står splitta, så driver vi fagforeningspolitikk sammen med borgerskapet.

6. FORHOLDET TIL SOSIALDEMOKRATIET/ DNA

I privat sektor er DNA (som statsbærende parti) indirekte arbeidsgivere, gjennom vedtak fatta av Stortinget. I offentlig sektor er de våre arbeidsgivere. Dette forholdet viser seg mest ekstremt når offentlig ansatte får voldgift mot seg. Men det er også ekstremt gjennom LO's binding til DNA. Tenk om forbund i privat sektor ga økonomisk støtte til og dreiv valgkamp for den ene fraksjonen i NAF (om den fantes). Slik har vi det i offentlig sektor. Når det er LO-kongress og forbundslandsmøter så spørres det bare om hvem fra DNA-ledelsen som la fram landets politiske situasjon. Kunne noen forestille seg at Kraby eller Karl Glad kom og snakka om næringslivets elendige forfatning?

Så lenge det er slik, blir det liksom ~~max~~ ordentlig klassekamp når Skytøen tordner mot Kraby. Når Liv Nilsson refser Gro, så er det bare en fraksjonskamp innafor sosialdemokratiet. Dette virker også inn på oss. Jeg tipper at det var mange flere jenter fra offentlig sektor som deltok i lock-uten, i streikeblokader og med KK-salg, enn det var gutter fra privat sektor som kasta seg inn i streiken i offentlig sektor.

NEI TIL MANN SJÄVINISME!

Jeg skriver i sjokk-tilstand over plenumsdiskusjonen i mannsseminaret tirsdag kveld. Jeg oppdaga at jeg har bært på en kjempeillusjon om mannfolk i AKP, en illusjon som sprakk med en sur fjært.

Når kvinnfolka forlot scenen kom det ene bitre innlegget etter det andre som angrep innledningenes retning

og innhold. Og dette

er det sikkert mulig å gjøre på en saklig måte.. Men hva var argumentene? "Jeg er bekymra for at jeg ikke skal få tenne på nakne damer." eller "Nå må vi ta et oppgjør med den mjuke mann." og det ble sagt: "Dette er ikke mannfolkas perspektiv. Det er kvinnfolkas perspektiv."

Flere mannfolk forsvarte porno under diskusjonen. Ramma om dette var et buldrende mannsfelleskap. Usikkerhet og spenning dekkes over med latter og flåseri som f.eks. "Jenter som er overlasta med omsorgsarbeid, skaper dårlige forhold på bruktmarkedet." Nå ler vi sammen, dere.

Det som kom fram av seriøse argumenter var: Borgerskapet er hovedfienden. Menn i arbeiderklassen er ikke som menn i borgerskapet. Vi må prate mer om skillsmisser.o.s.v.

Nesten alle var skuffa over innledningene. Bare en sto fram og direkte forsvarte de standpunkter som gikk mot porno og kvinne undertrykking. Vedkommende hadde rygg til å si at han var skremt: over de holdningene han var vitne til i plenumsdiskusjonen.

Dere som forsvarer mannssjåvinismen påberoper dere å være spesielt proletære. Jeg har hatt bedre diskusjoner om porno på jobben enn enn de jeg har hatt idag.

Sjølsagt fins det bra mannsfelleskap. Jeg har sjøl blitt kritisert for å hevde dette for sterkt. Mannfolk i partiet må gå videre på dette spørsmålet. Stå fram i plenum for faen og forsvare porno. Skriv i leiravisa.

Før seminaret i dag overhørte jeg rådet fra samboeren min om å ikke foreslå mannsorganisering. Jeg gir henne rett, forslaget var naivt. Men kamplysten min er ikke svekket. Fram for en ny type mann og maskulin praksis i partiet!

MANNSEMINARET: BALLONGER

Manneseminaret skulle starte en bevegelse-gjøre pionerarbeid. For første gang skulle vi gå inn i våre kjønnsbestemte problemer.

For meg ble det en skuffelse. Jeg opplevde at problemene enda en gang ble sett fra kvinnfolkas synspunkt, bare at innleiderne for en gangs skyld var menn. Jeg opplevde at innledningene bomma grovt på å treffe de progressive mannfolka hjemme. Jeg hverken slår, undertrykker med overlegg eller forbruker porno.

Der innlegninga

tok for seg:

porno

--jeg kan

vold

--jeg undertrykker via arroganse

bevisst undertrykking --min

sette seg inn i kvinn- -- (jeg kan

folkas perspektiv

menn prioriterer samfunn-hvordan jeg

foran familie

er jeg bekymra for

om:

bli kåt av kvinnebilder.

ubevisste/fortrengte

akseptere sjela

mi .

kan få tid til

politikk

Det er klart at innleiderne hadde nedlagt mye arbeid i innledningene, men samme hvor mye arbeid du legger ned i å få ballonger til å se ut som ordentlige vekter kan ikke løftet gjelde som rekord.

Selv om de hadde drøye tre timer på seg klarte ingen av 3

innledere å innrømme en eneste grå flekk på sjela si.

Meg minner det om å gå rundt med en trelasthandel i øyet.

Temaet er uhyre viktig-vi er 15 år for seint ute, minst-

men vi starta ikke i går. Dette er følgelig også en

kritikk av de gutta som i forbannelse gikk etter innledninga

N år vi ikke en gang fikk gruppediskusjon men et plenum med

30 mann var analysen klar: Nervene svikta. Skivebom.

Uttalelse fra Manneseminaret på Hvaler 15/7-86. Olaf jr.

utbetaler våre bidrag uten å kreve at staten øyeblikkelig skal a bare utbetale minstebidrag til kvinner med overgangsstønad som et simpelt tyveri fra statens side. Vi krever at den delen av bidragene som staten har stjålet betales tilbake, innklusive reter. For sem.BEN.

IDRETTS DAG !!!

IDRETTS DAGEN STÅR FOR DØRA, OG LEIRAVISA BRINGER FOR SIKKERHETS SKYLD DET REVIDERTE PROGRAMMET FOR BEGIVENHETEN:

08.00: Vi håper mange vil stille utafor matsalen til "LEIRJOGG". Ca. 2 km lang løype i vakre omgivelser. DET ER LOV Å GÅ...

- 10.00 - Samling på idrettsbanen
- Felles bøy og tøy
- Start volleyballturnering
- Stafett: Stein i bøtta (gruppelag på 6)
- Tautrekking, brigade mot brigade. 10 fra hver brigade. Kjønnskvotert.
Ideologi/ teknologi
Klasser/Pionerlederne
Pionerer / Pionerer
- Rebusløp

Kalde avrivninger i havet etter behov.

VOLLEYBALLTURNERING

1. runde ONSDAG

- A) Ideologi 1/ Damene 2
B) Ideologi 2 / Damene 1
C) Klasser 1/ Internasjonal 2
D) Klasser 2 / Teknologi 2
E) Teknologi 1/ Internasjonal 1
F) Pionerer 1/ Pionerer 2
(Pionerledere walk over)

2. runde torsdag

- G) Vinner kamp A mot vinner kamp B
H) Vinner kamp C mot vinner kamp D
I) Vinner kamp E mot vinner kamp F
(Pionerledere walk over)

3. runde fredag

- J) Vinner kamp G mot vinner kamp H
K) Vinner kamp I mot Pionerledere

Fredag

FINALE

HELSE og SOSIALSEMINAR.

Hvordan styrke helse og sosial-fagbevegelsenes kampkraft?
Strategi for den neddelte delen av den "kvinnelige fagbevegelsen" fram mot år 2000.

Bør NOSO, NBF, Vernepleierforbundet m.flere nedlegges?

Bør vi satse på et stort og slagkraftig helse og sosialforbund bygd på kvinnebevegelsens premisser?

Hvordan utvikle allianser innenfor helse og sosialsektoren, og er det muligheter for å mobilisere resten av fagbevegelsen for helse og sosial-krav?

Er vi blitt en del av den perifere arbeiderklassen, eller er det sannsynlig at vi blir det innen århundreskiftet?

Bør "sjefene" vårres ekskluderes fra fagforeningene, f.eks bør sosialsjefene kasseres ut av NOSO?

Er mannfolka i sektoren bremseklosser/klatremus som saboterer utviklingen av et kjempende kvinnefagforbund?

Ønsker du å diskutere disse problemstillingene, eller andre, så treffes vi utenfor kantina på onsdagskvelden kl. 1930
Det blir ingen innledning, men ta med egne erfaringer og kom.

Hilsen Goggi og Johan i Fagligbrigaden

SØR-AFRIKA-SEMINAR

8a 8r ehaddeit svært læreriktseminar og fekk rydda opp og sett på plassbrikkene i det som har skjedd etter at AKP arbeidd hardt for PAC i 76-77 og sida har arbeidd lite.

TO LINER I KAMPEN:

"Dei to lovlege organisasjonane, NF og UDF har 2 forskjellige ideologiar, og grovt sett er skilnadene desse:

NF: Kampen er ein nasjonal frigjeringskamp mot dei kvite som representerar undertrykkarklassen.

Fienden er ikkje kvar einskild kvit, men dei kvite som undertrykkarklasse.

Så lenge apartheid og den kvite undertrykkinga eksisterar er det tull å tala om at kvite og svarte kan slåss saman på like fot i same organisasjon. Fyrst etter at det er oppretta ein svart stat kan ein tala om at svarte og kvite kan arbeida på like fot.

UDF: Det er sjølve systemet med apartheid og det heile som er fienden ikkje dei kvite. Dei svarte og dei kvite kan arbeida og kjempa saman og ha på årogrammet å oppretta ein stat styrt av alle rasane saman.

ANC er med i UDF og PAC i NF, og UDF har omlag dobbelt så mange medlemmar som NF.

I eksil er ANC omtrent einerådande med eit solid økonomisk fundament ettersom dei få omtrent all internasjonal støtte. PAC har eit svakt økonomisk grunnlag og har i Afrika berre støtte frå Tanzania og Zimbabwe.

PAC og ANC er omtrent like militante idag, og ingen av dei har ein klår strategi for væpna frigjeringskrig. Synspunkta er på gli, og fleire folk og organisasjonar innafor UDF har synspunkt som liknar dei i NF.

LINE FOR AKP.

Vi må ha ei eiga politisk plattform og analyse av Sør Afrika, og B's forslag til plattform er:

1. Kampen er ein nasjonal frigjeringskrig. (Mot dei kvite som undertrykkarklasse)
2. Det er ein kamp mot rasisme.
3. Frigjeringa kjem gjennom geværløpet.
4. Vi må ikkje overdriva redsla for Sovjets innverknad i ANC. Den gamle Sovjetgarden i leilinga er i ferd med å dø ut og unge folk utan tilknytning til Sovjet tek over.
5. AKP må drive eit aktivt solidaritetsarbeid som parti.

BOYKOTT SHELL:

Bok- og kulturboykotten er ikkje særleg viktig, og vi må ikkje få ein svar diskusjon om Michelet, det er viktigare ting å diskutera. No er tida komen til å rette auga mot dei multinasjonale selskapa. SHELL er den største leverandøren av olje til S.A., og dei har kolgruver der.

Det er starta ei internasjonal kampanje mot SHELL, og i Nederland sprenger dei bensinstasjonar.

Her i Noreg er det planlagt ei kampanje for å få kommune- og fylkestyre til å boykotte SHELL-olje til oppvarming av offentlege bygg. (Dette er ei bra oppgåve for RV, som har Sør Afrika som ein av 2 bærestolper for arbeidet i haust.)

-AVSLÖR PARLAMENTET!

+ Før arbeidarklassens fleirtal har mista tiltrua til det borgarlegparlamentariske styresettet, kan vi neppe leie ein revolusjonær oppstand. Folk mister ikkje den tiltrua av seg sjøl.

+ AKP har stort sett eit uavklara forhold til det vi kaller "Parlamentarisk arbeid". Nokre meiner det er ei oppgåve for RV. Andre meiner det er ei oppgåve for "parlamentarikarane". Andre meiner "parlamentarisk arbeid" er det vi driv på med dei siste vekene før kvart val.

+ Det er eit vesentleg problem for oss at rørsla vår ikkje har nokon plass i parlamentet, og heller ikkje kjem til å få det med noverande valreglar, før vi har ei mykje større oppslutning enn i dag.

+ Derimot er vi med i nokre kommunestyre, skolestyre og andre kommunale utval. Dette er svært småttsamanlikna med å vere med i parlamentet, men det gjer at vi har ein liten fot innafor i nokre av dei mindre viktige "folkevalde" styringsorgana. Jobbinga i desse organa er gudsjammerleg kjedeleg, så sant ikkje vi sjøl, partiet vårt, ulike masseorganisasjonar spørger for skarpe konfrontasjonar mellom dei styrande og dei styrte. *Vi meiner dei sjansane dette gir oss alt for dårleg.*

+ Mange partimedlemmer, partilag og andre progressive legg ned store krefter i aksjonar for arbeidsfolks interesser. Svært ofte har aksjonane eit innhald som betyr at dei er skarpt retta mot f.eks. kommunalpolitiske eller statlege vedtak/planer. Men det er sjeldan at slike aksjonar blir nært samordna med arbeidet i dei kommunalpolitiske organa. Viss vi gjer dette, systematisk, kynisk og utnyttar kvar ei sak for alt den er verdt vil kvar aksjon gi folk rundt oss (og oss sjøl!) nye kunnskapar om det borgerlege klassesdiktaturet.

Fleire vil bli interessert i diskusjonar om at ikkje berre er dei andre partia ubrukbare, det er sjølve

det parlamentariske styresettet som er ubrukbart. For å få til slike diskusjonar må

- partiets grunnorganisasjonar drive konkret massearbeid

- og kvar aksjon må innrettast mot dei kommunalpolitiske styringsorgana med sikte på å avsløre dei.

ERLING / Ideologi brig.

OBS!

SEMINAR om AKPs forhold til parlamentarisk arbeid 1 DAG kl. 16⁰⁰!

STED: PEIGESTUA

SKAL DU PÅ KULTURSEMINAR?

7 LEIRDDELTAKERE SVARER

på følgende spørsmål: 1: Skal du på kulturseminar?
2: Hvorfor?

KJ TI svarer kortoggreit: 1 "Ja.". 2: "Jo fordi jeg er spent på hva dere har å si.

BF I svarer: 1: "Nnjaa ,det kommer an på om jeg kan få barnevakt
2. "Fordi jeg hører del meninger om kultur, men vet for lite."

AC svarer, 1: Kanskje, for jeg kunne godt tenke meg å vite mere om kunst-
nernes kår, og om kunstens rolle."

HE AN svarer 1: 2 "Ja" 2 "Fordi det interesserer meg og fordi det er et
viktig område."

EF svarer: 1 "Nei." 2 "Jeg er ikke interessert i kultur. Jeg synes
det er mye dårlig kultur, mye kjedelige greier, mye små-borgerlig
dritt. Jeg lever ikke der hvor kulturen blir laga"

JØ svarer i "nei" (lang diskusjon) også svarer han : 2 "Kanskje likevel"

TI N svarer: 1 "JA". 2 "PARTIET trenger et kulturmanifest - vi trenger
ei linje - men det er ikke det samme som en arbeidsinstruks for kunstnerne.
Kunstnerne har noe å si for hva slags kunst som blir laget.
Jeg er nysgjerrig på kunstneres forhold til PARTIET - og PARTIETS for-
hold til kunstnerne.

WIT OM HVA INLEDNING: TAR OPP:

Påstand 1: Kunstnerne er undertrykt.

Påstand 2: Kunsten er både endel av undertrykkingsapparatet og blir
undertrykt. Fordi bare deler av kunsten blir gjort synlig/distribuert
til publikum.

Påstand 3: Folkets kultur og en kunst til beste for folket, er mulig
først langt inn i sosialismen.

Problemstilling 1: Repressiv toleranse hva er det?

Problemstilling 2: Hvordan kan vi ta bruk av kunsten til beste for folk,
hvorfor kan vi ikke vår egen kulturelle identitet/bevissthet under
kapitalismen?

Problemstilling 3. Norsk Forum hva er det?

Dette og en haug andre problemstillinger blir tatt opp.

Seminaret begynner kl. 16 på onsdag. Og om det er behov for det kan vi
fortsette på fredagen, og da særlig for å ta opp hva er viktig å ta
opp på AKP sin kulturkonferanse, som skal være til høsten

Hi haen og Velkommen

METTE, GRETHE, INGER LISA

visa om

SEKSTIMERSDAGEN

Se, nå skinner sola og svalene suser mot lyset
og her går du lettkledd i mai-vinden uten å fryse.
Fra jobben til klesvaska hjemme som står der og venter
på deg og på tusener vårville, solsugne jenter.

Nå høres det slagord og sanger og rop nedi gata..
Der går et protesttog mot noe du alltid har hata.
Mot terror, rasisme og frykt mellom svarte og hvite,
men du må få kjøpt mere melk, ellers blir det for lite.

Når morgenen gryr er sekundene nye og blanke.
Og da kan det hende du føder en svimlende tanke.
Den skulle du gjerne ha fulgt for å se hvor den ender,
men først må du mase på ungen : "Drikk melk og puss tenner!"

Nå lyser augustmånen rødgul og varm uti natta.
Den pleide du før bli så kjærlig og myk og betatt a'.
Ja, alt kunne vært som den første berusende tida,
men du er så trøtt at du snur deg og sovner på sida.

Ved sol og ved måne og kjærlighet, nå må vi kreve.
Hver eneste dag er en dag du har rett til å leve.
Ta 6-timersdagen og gi ikke opp før du vinner,
for solskinn og tanker og opprør er også for kvinner.

Kjersti Eriasson

KLASSEKAMPEN-fakta

Stifta som månedsavis februar 1969 (samme mnd. som split-
telsen i SF) Trykt på Duplotrykk. Det første nr. hadde ca.
3000 i opplag. Mainummeret solgte i ca 8-10000.

Ukeavis fra januar 1973. Ikke trykt på eget trykkeri.
Opplag ca. 12-14000

Fra 1976 og ut mars 1977 kom den 2 ganger i uka.

1. APRIL 1977 -ENDELIG DAGSAVIS!

Opplagsutvikling for dagsavis:

1977-78 : Usikre nettotall..	1982: 7600
1979: 9200	1983: 7800
1980: 7200	1984: 8000
1981: 7400	1985: 7900

Merknad: 1979 var toppåret ,men da var det mange korttidsabb.
som blei verva i kampanja for å berge KK.

Pr. idag ligger opplaget omtrent på 1985-nivå.

Opplaget fordeler seg omtrent slik: (årsgjennomsnitt)

6400 dagsavisabbonnenter.

675 ukeavisabb. (dvs. 2700 ukeavisabb. omrekna til dagsavisabb)

925 løssalg (Narvesen og KK-selgere)

7900

MMIs LESERUNDERSØKELSE.

I følge denne undersøkelsen (1983) hadde KK ca. 32000 lesere som
daglig gjennomsnitt fordelt over hele landet. Det betyr at KK har
et høyt leserantall pr. eks.

72000 hadde lest avisa i løpet av siste kvartal.

Av leserne i Østlandsområdet var ca: 38% RV, 23% SV, 15% DNA,

10% Høyre, 7% Venstre, 7% Øvrige.

PS: Forbehold for sviktende hukommelse når det gjelder de helt
nøyaktighe tall.

SLADDER-(SLUDDER)-DEBATT

SLUDDER OM SLADDER!

I forrige leir avis var det en stor feil. Det var på sladder siden, og det sto om at lederne for Pioner avsa hadde sett og snakket om skulsmusser ikke fikk sove. Så høyt at ~~kan~~ barna Dette var feil! Det var noen barn i et telt som snakket om skulsmusser, så ~~ikke~~ noen andre barn ikke hadde fått sove. Vi nevner ingen navn!!!

Hilsen to anonyme pionerer.

Til "Sladder,Sladder", anonym artikkel:Prate,prate.

På vegne av de 3 tidligere fraskilte lederne i Pionerbrigaden, vil vi avsanne påstandene i nevnte artikkel. Vi har ikke under denne leir diskutert hverken nåværende eller tidligere ekteskap med hverandre, og har lagt oss tidlig hver kveld. Vi har da gudbedre andre ting å snakke om når en har ansvar for over 10 unger pr person pr dag. Situasjonen er heller at vi har slokna før de eldste ungene. For å vise hva vi er gode for i snakkeveien (når det gjelder lengde) kan vi heller få et par timer under et plenum.

på vegne av de tre Olaf S.

FREDSANG

Leiravisa kan i dag presentere ei vise som med utsøkt sans for ironi slår i stykker "Vi er alle sammen båter i samme appelsin"-teorien. Visa er m.a.o. et ypperlig våpen i kampen mot sosialdemokratiets filosofi. Derfor: Syng den ofte - og med ekte innlevelse.

(Teksten blei for øvrig til på Studentleiren for to år sia.

Melodien er "Kjære Christine".)

Hei onkel Ronald,

der borte i Junaiten

du må ikke bli sinna på oss !

Da vi sendte fredsskip

var det ingen kritikk

av deg, som USAs boss

Ref :/: Ikke gråt, ikke gråt

Du kan fremdeles få leke med oss !":/:

Mellomvers: For nå har vi gått i mange fredstog
og vi føler at det har vært fint

"For vi er alle båter i den samme appelsin" *

Men vi er litt frustrerte

for vi skjønner ingenting,

vi skjønner ingenting!

Kjære Gorbatsjov, der borte i Moskva

kan du høre våre rop om FRED?

Vi tror deg så gjerne,

når du forteller

at du vil ruste ned !

Ref.:/: Det blir fred, det blir fred

om vi bare snakker ut med hverandre:/:

..(Siste refreng gjentas til det kjedsommelige, med økende ekstase og hallelujah-rop)

Fredlig hilsen kamerat i NKS

* Sitat Alva Myrdal

-GI MEG PENGER ...

Innsamla midler er det som er lever før 15/7 kl.21.15
Folk har sikkert gjort så godt de kan, men Herman er
deppa. Det er et eller annet han gjør som er grunn-
leggende feil. Ikke engang bruken av argumentet at han
vil miste trua på seg sjøl har hjulpet. Jeg prøver med et
nytt: Herman sendes ut av landet for å lære. AKP har
penger til det, men ikke til å få han tilbake. Sitatet
er stjært fra en leirdeltaker. . Om ikke dette slår an
bg tenner flammer blant revolusjonære så veit ikke jeg.
Jeg tar da gjerne imot hjelp, men Herman ser nederlagets
time nærme seg.
Han trenger hjalp til ei linje for det.
Støtt han - trøst han - gi penger.
hilsen Herman.....

PS. Karis salong innbrakte 1200 kr.
aleine. Dette er ført opp på kontoen
til ideologibrigaden.

DS.

